

17 26/11 47: 1. Beh. af F. t. L. om Ændr. af L. om Lukketid for Butikker og Lagre m. v. 18

[Villemoes.]

set holder aabent i den Tid. Jeg erindrer fra Forhandlingerne i Fjor, at baade jeg og ærede Medlemmer i denne Sal og de to ærede Medlemmer af Folketinget, Hr. Gustav Pedersen og Hr. Einar Simonsen, var inde paa den samme Betragtning. Man forstaar naturligvis godt, at Butiksfolk, naar de ingen Varer har at handle med, er fristede til at lukke, og der er jo, som det er nævnt baade ved tidligere Lejligheder og nu, ogsaa Hensyn at tage til Brændsel og Belysning. Men paa den anden Side er det rart for det købende Publikum at vide, at naar Lovgivningsmagten har fastsat seneste Lukketid, saa falder den ogsaa sammen med den Tid, hvor der faktisk lukkes.

Jeg kan huske, at et Medlem af den nuværende Regering har udtalt sig meget stærkt imod den midlertidige Lukkelov, saa det glæder mig, at Regeringen dog nu er gaaet med til at fremsætte et saadant Lovforslag som det foreliggende. Vi fra vor Side ønsker imidlertid en kort Udvalgsbehandling. Vi er selvfølgelig klar over, at det er særdeles vigtigt, at Lovforslaget bliver vedtaget i de allernærmeste Dage, og det vil vi ogsaa medvirke til. Det er muligt, at vi i Udvalget vil fremsætte forskellige Synspunkter, bl. a. det, at Loven maaske ikke skulde være gældende et helt Aar, men kun en kortere Tid. I Sommerhalvaaret har det særlig været generende for Folk, der har længere Arbejdstid, at Butikkerne lukker saa tidligt, og i Vinterhalvaaret er de gældende Lukketider i høj Grad generende for selverhvervende Kvinder, men alt taget i Betragtning maa vi ligesom den højtærede Minister mene, at Tiden endnu ikke er inde til at gaa over til de almindelige Bestemmelser i Loven af 1932. Jeg forstaar ogsaa efter den Indstilling, det nedsatte Udvalg er kommet med til Ministeriet den 20. Juni i Aar, at det arbejder videre paa Lukkelovgivningens mange Problemer. Den hører jo til de Love, med Hensyn til hvilke det er meget vanskeligt at faa alle Synspunkter samlet under een Hat, men alt i alt har vi fra vor Side været indstillet paa, at saa længe der er Varemangel og Mangel paa Arbejdskraft, hvilket f. Eks. i høj Grad gælder Budtjenesten, er det naturligt at have en saadan midlertidig Lov, og vi vil gerne medvirke til, at der inden Udgangen

af denne Maaned kan vedtages en saadan Lov.

Bouet: Motiveringen fra Lukkeudvalget af 16. April 1946 for at foreslaa den nugældende midlertidige Lukkelov forlænget yderligere 1 Aar er, at vi lever under ekstraordinære Forhold med Knaphed paa Varer, Arbejdskraft, Brændsel o. s. v.. Det er naturligvis rigtigt, men det er lige saa rigtigt, at denne Knaphed paa Varer gør det uhyre vanskeligt for de mange Husmødre, der foruden at passe deres Hjem maa have et Arbejde uden for Hjemmet og er beskæftiget hele Dagen, og ligeledes for de selverhvervende Kvinder at faa gjort de nødvendige Indkøb med de nugældende Lukketider. Fredagen er praktisk talt den eneste Dag, hvor de har Mulighed for at faa gjort deres Indkøb, men her spiller det ogsaa en Rolle, at det jo hidtil har været saadan, at Lønudbetalingsdagen er Fredag. Nu er der ganske vist en Del store Virksomheder, som for at bøde paa dette Forhold har ændret det til Torsdag, men de gældende Lukketider er dog stadig til Besvær saavel for de Husmødre, der skal vente, til Manden kommer hjem med Pengene, som for de selverhvervende Kvinder, der kun har Fredagen til at gøre deres Indkøb i.

Det er en almindelig Klage fra den Side, at i de 4 første Dage af Ugen er Butikkerne, naar de paagældende kommer jagende fra deres Arbejde for at købe ind, mere eller mindre tomme, og navnlig paa Tidspunkter, hvor der er Vareknaphed, er der omtrent intet at faa. Om Lørdagen er det umuligt for de Kvinder, der ikke har Weekend — og den skal jo oven i Købet begynde paa et tidligere Tidspunkt end det, hvorpaa Butikkerne lukker, for at det skal hjælpe —, at faa gjort Indkøb.

Jeg ser med Sympati paa alle Bestræbelser, der gaar ud paa at skaffe Befolkningen saa megen samlet Frihed som muligt, saa at den kan komme ud i Naturen, men Lukkelovsbestemmelserne har jo to Sider. Der er først Forretningsfolkene, som jeg saa udmærket godt forstaar vil have saa megen Frihed som muligt; i gamle Dage var Forholdene for dem helt anderledes, idet de havde en ualmindelig lang Arbejdstid, og derfor forstaar jeg saa godt, at deres Bestræbelser gaar ud paa at faa Arbejds-